

Гримчак Д.О.

студент,

*Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України*

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ ЯК ЧИННИК МІЖНАРОДНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Інформаційний простір України розвивається в контексті становлення інформаційного суспільства, забезпечення вільної циркуляції інформаційних потоків, створення цивілізованого ринку інформаційних продуктів і послуг, інтеграції у світовий інформаційний простір. Впродовж останніх років провідними індустріальними державами світу розроблені національні програми входження в інформаційне суспільство. Досвід багатьох країн і, в тому числі наш вітчизняний, свідчить про те, що інформаційне суспільство відкриває особистості, суспільству та державі нові, практично необмежені можливості. Водночас становлення інформаційного суспільства разом з бурхливим розвитком світового інформаційного простору таїть в собі численні проблеми, які потребують адекватного осмислення і своєчасного практичного реагування.

Інформаційна революція викликає глибокі зміни в нашому уявленні про суспільство, його організацію та структуру. Ми отримуємо виклик: або усвідомимо можливості, які нам надаються, та здолаємо ризики, або змушені будемо підкоритися обставинам, а відтак – отримаємо й усі наступні невизначеності.

Інформація володіє енергетичним ефектом, який заряджає активністю кожен сектор економіки. Якщо надати ринку можливість визначати тарифи, то виникне практично необмежена кількість нових інформаційних послуг та застосувань:

1) від супердорогих послуг, завищена вартість яких виправдовується отримуваними прибутками, до продуктів та послуг за доступними цінами, призначених для масового споживання;

2) від послуг, зорієнтованих на бізнес, що мають відповідати потребам конкретних замовників, до стандартного пакета послуг, що продається у великих обсягах за низькими цінами;

3) від послуг та застосувань, які базуються на існуючій інфраструктурі, периферії та обладнанні до тих, що будуть базуватися (у міру їх створення) на нових технологіях.

Глобальна природа послуг, що надаються засобами інформаційних мереж, зумовлює неминучу участь України в міжнародних акціях із захисту прав інтелектуальної власності, інакше неодмінно поставатимуть серйозні труднощі із захистом IPR.

За умов глобального ринку інформації загальні правила регулювання питань інформаційної безпеки мають бути узгоджені й втілені в життя повсюдно.

Міжнародна гармонізація могла б сприяти ринку, коли б орієнтувалася на застосування стандартної системи шифрування. Доступ, обумовлений

певними застереженнями, має гарантувати вільну відкриту конкуренцію в інтересах споживачів і постачальників послуг.

Сучасний етап розвитку України характеризується інтенсивним пошуком найбільш ефективних шляхів просування країни в напрямі високорозвиненого правового, демократичного, інформаційного суспільства.

Розділити інформаційну сферу на дві, що складають сферу інформації і сферу інформатизації, при обговоренні проблеми законодавчого регулювання інформаційних відносин суб'єктів суспільства не є можливим.

Інформація поза яким-небудь матеріальним вираженням недоступна для законодавчого регулювання відносин суб'єктів в процесах її створення, поширення, пошуку і використання, з одного боку. Встановлюючи норми, що стосуються інформації, законодавці повинні мати на увазі цілком певні форми її уявлення. З іншого боку, процес інформатизації як процес розвитку інформаційного виробництва суспільства неможливо регулювати без орієнтації на цільове призначення інформації, що бере участь в процесі інформаційного виробництва і що є його продуктом.

Важливість проблеми розвитку законодавства в сфері інформаційної безпеки в процесі становлення правового суспільства визначається також тією обставиною, що норми законів цієї сфери істотно впливають на законодавче регулювання відносин суб'єктів в усіх сферах, галузях, зрізах і інших компонентах життя країни. Будь-який вигляд відносин суб'єктів передується, супроводиться або закінчується інформаційними відносинами, що повинні бути певним чином врегульовані та захищені [2].

Особливе положення в законодавстві в сфері інформаційної безпеки повинні займати норми, направлені на регулювання відносин суб'єктів, пов'язаних з формуванням і використанням інформаційних ресурсів з обмеженим доступом [2].

Проте, не менш важливою політичною проблемою забезпечення інформаційної безпеки та інформаційної достатності в державі є забезпечення зворотнього зв'язку між головними суб'єктами менеджменту інформаційної безпеки та громадянами. Перш за все потрібно у всесвітній мережі Інтернет розробити веб-сторінку, на якій були б представлені всі гілки державної влади. Тут потрібно зосередити увагу на самих гострих питаннях суспільного життя та офіційні точки зору з різних проблем суспільства. Наступним важливим кроком стає забезпечення зворотнього зв'язку, так званого «Політичного Інтернет-форуму». Ми вже знайомі з його прототипами у вигляді гарячих ліній та теледебатів. На цій сторінці кожний користувач всесвітньої мережі Інтернет взагалі, та кожний громадянин нашої держави зокрема, може поставити будь-яке питання будь-якому з вищезазначених суб'єктів державного управління, але з нюансом, що на це питання кожен інший користувач мережі Інтернет може висловити свою точку зору. Тобто пропонується трансформувати вже знайому користувачам електронну дошку об'яв Інтернет до політичних реалій сьогодення. Реалізація цього проекту стане ще однією важливою віхою в трансформації українського суспільства до суспільства інформаційного та стане важливим внеском а галузі розвитку свободи слова, думок та поглядів на Україні.

Діяльність щодо забезпечення інформаційної безпеки країни є, за Конституцією України, однією з найважливіших функцій держави, справою

всього українського народу. І саме тому, основними напрямками цієї діяльності мають бути:

- 1) створення законодавчої та нормативної баз;
- 2) визначення компетенцій органів державної влади та управління;
- 3) здійснення моніторингу інформаційної безпеки України з метою аналізу та розробки заходів задля усунення недоліків та подальшого удосконалення системи забезпечення інформаційної безпеки України;
- 4) здійснення контролю за діяльністю юридичних та фізичних осіб у сфері забезпечення інформаційної безпеки України;
- 5) фінансова, наукова та матеріально-технічна підтримка юридичних та фізичних осіб, що беруть участь у створенні системи забезпечення інформаційної безпеки України;
- 6) розробка міжрегіональних, державних та міждержавних програм розвитку системи інформаційної безпеки України;
- 7) популяризація інформаційного суспільства.

Отже, розглянувши деякі аспекти інформаційної безпеки в державі, можна зробити висновок про необхідність створення єдиного базового документу, де б знайшла відображення політика України в галузі інформаційної безпеки. тенденції до якого вже мають місце.

Список використаних джерел:

1. Закон України від 02.10.92 № 2657 «Про інформацію».
2. Горбатюк О.М. Політична стратегія інформаційної безпеки України // Актуальні проблеми міжнародних відносин. Випуск 27 (частина I). – К.: Київський національний університет ім. Тараса Шевченка Інститут міжнародних відносин. 2001. – С. 223-232.

Дон О.Я.
студент,

Університет митної справи та фінансів

МИТНА ВАРТІСТЬ: ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ РЕЗЕРВНОГО МЕТОДУ

Поняття митної вартості має глибоку есенцію, складну структуру і подвійну природу: економічну (вартісний показник, база, основа нарахування митних платежів) та правову (митно-правова категорія, що характеризує товар предметом публічно-правових відносин).

Категорія адміністративних спорів, пов'язаних із питанням контролю митної вартості, а саме справи щодо визнання протиправними та скасування картки відмови у прийнятті митної декларації та рішення про коригування митної вартості є найбільш поширеними судовими справами на сьогодні. Беручи до уваги той факт, що стан судової практики традиційно розглядається в якості одного із основних індикаторів законності, це свідчить про серйозні проблеми правозастосовної діяльності митниці при здійсненні контролю за правильністю визначення митної вартості.